

Finansministeren (V. Buhl): Jeg anser dette Citat for saa værdifuldt, at jeg gerne paa Bekostning af andre Bemærkninger vil have det citeret. Der staar her:

„Det ligger i de kooperative Foreningers Natur, at de ret beset ikke kunne afkaste nogen Profit eller noget Overskud, og heraf følger, hvad der særlig interesserer over for de her opkastede Beskatningsspørgsmaal, at de ikke med Rette kunne rammes af nogen Indkomstskat.“

Foredraget er optaget i Nationaløkonomisk Tidsskrift for 1903.

Jeg skal, naar Talen er om Brugsforeningerne, gøre den Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Frits Clausen, at jeg erkender, det er et probat Middel, det ærede Medlem foreslaar, naar han helt vil forbyde Brugsforeninger. Det er den eneste positive Indsats, det ærede Medlem har gjort i Debatten om denne Skattelovgivning, men jeg tror, det ærede Medlem tager ganske afgørende fejl, hvis han tror, det er den Slags Midler, der har Mulighed for at vinde frem.

Det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen bemærkede, at han nok kunde gaa med til en Skat paa Kooperationens Formuer, men saa maatte en lignende Formueskat indføres paa andre Omraader. Det ærede Medlem havde i denne Sammenhæng ogsaa nogle Bemærkninger om Beskatning af Kapitalværdien af Pensioner, hvis Indhold jeg ikke blev helt klar over. Det ærede Medlem viste her, som ogsaa ved tidligere Lejligheder, at han har den Tilbøjelighed, som er kendt fra mine brave jyske Stammebrødre, gerne at ville slaa en Handel af. Men jeg tror, det ærede Medlem bør indrette sig paa, at naar vi forhandler om Skattespørgsmaal, maa man tage hver Ting for sig, og saadan ligefrem at drive Handel den ene Gang efter den anden tror jeg ikke, vi kan komme ind paa.

Med Hensyn til Formuebeskatningen er Forholdet jo dette, at der ved dette Lovforslag er foreslaaet en mindre Beskatning, end der ved den for indeværende Aar gældende Forhøjelse er foretaget, skønt det i sidstnævnte Tilfælde kun gælder Behovet inden for en mindre Periode. Jeg har anset det for rimeligt at gaa noget lempeligere frem med Formueskatten og har foretrukket at sætte Satterne noget højere for de større Indkomster, idet jeg finder, at det ogsaa er rimeligt at

beskatte dem, der har store Tantiømer, store Lønninger, kraftigt gennem den foreliggende overordentlige Skat.

Baade det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen og det ærede Medlem Hr. Korsgaard har fremsat nogle almindelige Skattebetragtninger, men dem skal jeg ikke komme nærmere ind paa her. Jeg skal i saa Henseende henvise til den Redegørelse, jeg for ganske nylig har fremsat i mine Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Krag under Finanslovdebatten.

Retoff: Til det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen har jeg meget faa Bemærkninger. Jeg skal lade det ærede Medlems almindelige Betragtninger ligge, og da de fleste af de øvrige Betragtninger gik ud paa, at det ærede Medlem var villig til at gaa ind i et sagligt Samarbejde, skal jeg vente med at gøre Bemærkninger hertil, til Udvalgsarbejdet finder Sted.

Jeg har dog en enkelt Bemærkning til det ærede Medlem i Anledning af, at han udtalte, at Loven var uforstaaelig for alle Skatteydere. Jeg er nu ikke sikker paa, at det er helt rigtigt. I hvert Fald vil jeg vove den Paastand, at de Skatteydere, som forstaa den Aktieselskabsskattelovgivning, vi har i Øjeblikket, meget let vil kunne forstaa ogsaa denne Lov, men det er nu engang saaledes, at det er svært at skrive Skattelove, der er lette at forstaa for Menigmand, men jeg vil indrømme, at det er noget, man skal stræbe efter, hvis det er muligt, og vi kan forsøge paa det i Udvalget. Jeg skal i saa Henseende minde om, at den Skattelov, som kom i 1927, og som Venstrepartiet havde Medansvaret for, var saa uforstaaelig, at saa godt som ingen Skatteydere i dette Land forstod den.

Det ærede Medlem Hr. Korsgaard betegnede mig som „anden Ordfører“, og det var uhyre fristende at tage det ærede Medlems noget kraftige Udtryk op til Debat. Jeg har imidlertid den Erfaring, at det ærede Medlem plejer her fra denne Talerstol at bruge meget kraftige Udtryk, men jeg synes ikke, det ærede Medlem bruger dem under den senere saglige Behandling, og da denne saglige Behandling interesserer mig ulige mere, skal jeg afstaa fra Debatten. Der er dog en Ting, jeg gerne vilde have Lov til at sige et Par Ord om,